

triarcha Constantinopolitanus, Georgius Trapezuntius, Ioannes Plusiadenus, Hilarion Monachus et Nicetæ Byzantius. De processione Spiritus Sancti, et aliis; accedunt de Gregorio Palama Archiepiscopo Thessalonicensi Græcorum Sententiæ; Leo Allatius nunc primum e tenebris eruit, et Latine vertit; cujus notæ in prostremum tomum reijciuntur. Gr. et Lat. Romæ 1652 in 4<sup>o</sup>.

N<sup>o</sup> 36. Græciæ Orthodoxæ, Tomus Secundus, in quo continentur Scriptores, Ioannes Veccus Patriarcha Constantinopolitanus, Constantinus Meliteniota Chartophylax, Georgius Metochita Diaconus Magnæ Ecclesiæ, et Maximus Chrysoberga; De processione spiritus Sancti et aliis; Leo Allatius nunc primum e tenebris eruit, et Latine vertit; cujus notæ in prostremum Tomum reijciuntur. Gr. et Lat. Romæ 1659 in 4<sup>o</sup>.

Ὁ τρίτος τόμος τῆς τὰς περὶ Ἐμπορεύσεως τοῦ Ἁγίου πνεύματος καὶ παντοίας ἐτέρας τοῦ αὐτοῦ εἵδους περιεχούσης διατριβᾶς συλλογῆς ταύτης, ἥς ἐμελλε κατὰ τὴν ἐν τῷ προμετωπίῳ τῶν δύο πρώτων δημοσιευθέντων ὑπόσχεσιν τοῦ Ἀλλατίου, τὰ σχόλια περιέχειν, οὐδέποτε δυστυχῶς ἐξεδόθη.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

## ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΟΡΑΗ.

(Συνέχ. 18ῃ φυλλάδι. 438.)

47

Εκ Παρισίων, 16 Ἰουλίου 1821

Τῷ Κ. Α. Κοντοσταύλῳ, (Εἰς Λονδίνον)

Φίλε συμπατριῶτα,

Δὲν σ' ἐλησμόνησα· εἶχα τὴν διεξοδικὴν ἐπιστολὴν σου τῆς 7 Μαΐου· ἀλλὰ μ' ἔλιπεν ὁ καιρὸς, μ' ἔλιπεν ἡ δύναμις ἡ σωματικὴ, καὶ τὸ πλεον ἀναγκαιὸν τῶν ἄλλων, τῆς ψυχῆς ἡ ἡσυχία, τὴν ὁποίαν εἶχαν ταράξειν πρὸ πολλοῦ διάφοροι περιστάσεις, καὶ τὴν ἐκαταζάλισαν τώρα, ἀντὶ νὰ τὴν γαληνίσωσιν, τῆς Ἑλλάδος αἱ συμφοραὶ ὅχι τόσον ὅσαι συνέβησαν, ὅσον ὅσας ἀκόμη μᾶς φοβερίζει τὸ ψυχολύπημα τοῦ τυράννου. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ θηρίον πνέει τὰ λείσθια· οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Ἑλλάς μέλλει νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπ' αὐτό· ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴν ἀγοράσωμεν τὴν ἐλευθερίαν ὑπερακριβᾶ.

Μὲ θλίβει ἀκόμη καὶ ὁ λογισμὸς, μὴ οἱ καλοὶ σου

Ρ. μᾶς πραγματεύονται, ὥς ἐπραγματεύοντο ἕως τώρα οἱ Εὐρωπαῖοι τοὺς μαύρους τῆς Ἀφρικῆς· μὴ μᾶς ἐβάλλαν ἐμπρὸς νὰ δαμάσωμεν πρῶτοι ἡμεῖς τὸ θηρίον, διὰ νὰ δώσωσιν ἔπειτα εἰς αὐτὸ τὴν τελευταίαν πληγὴν αὐτοῖς! Τοιαύτη πολιτικὴ εἶναι ἀσυγχώρητος. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, αἱ σφαγαὶ ἤρχισαν πάλιν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ πλειότεραν θηριωδίαν. Τρέμει ἡ χεὶρ μου, οὐδ' ἐμπορεῖ νὰ γράψῃ περισσότερα. Τῶν Κοζάκων τὸν τόπον ἐλάβομεν, μὲ ταύτην ὁμῶς τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ Κοζάκοι φονεύουν πλέον παρὰ φονεύονται, ἡμεῖς δὲ οἱ ταλαίπωροι κινδυνεύομεν νὰ κενώσωμεν τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐλθῶσιν ὕστερον νὰ τὴν κατακληρονομήσωσιν οἱ Κοζάκοι.

Τὴν περασμένην ἐβδομάδα σοῦ κατεύθυνα τὸν ἐξοχώτατον ἱατρὸν· εἶπέ τον ἀπαζόμενος, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἑλβετ ἀκόμη δι' αὐτὸν ἀπὸ τὴν πόστιαν δύο ἐπιστολάς (chargées) καθὼς λέγουσιν, καὶ τὰς κρατῶ κατὰ τὴν ὁποίαν μ' ἔδωκε διαταγὴν, ἕως νὰ ἐπιστρέψῃ. Ὑγίαινε! Ὑγιαίνειτε ὅλοι οἱ αὐτοῦ συμπατριῶται!

Ὁ φίλος  
ΚΟΡΑΗΣ.

Παρακαλῶ σε νὰ μὲ κάμῃς τὴν χάριν νὰ μοῦ προμηθεύῃς τὴν νέαν ἐκδοσιν τοῦ Θεατοῦ, ἐκδομένην πρὸ τριῶν ἐτῶν.

## ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

(Ἐπανόρθωσις.)

Ἐν τῷ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τεύχεϊ ἐξεδώκαμεν 18 ἐπιγραφὰς τῆς Τόμης κατὰ ἀντίγραφον ἐκείθεν σταλέντα. Δὲν ἠξεύραμεν δὲ ὅτε παρεδίδομεν εἰς τύπωσιν τὸ ἡμέτερον ἄρθρον (τῇ 24 Μαΐου) ὅτι μίαν ἐκείνων τῶν ἐπιγραφῶν, ἡ ὑπ' ἀρ. 6. εἰς γλῶσσαν Λατινικὴν σύντεταγμένη καὶ ἴσως ἡ σημαντικωτέρα πασσών, βεβαίως δὲ ἡ δυσκολωτέρα εἰς μεταχείρισιν καὶ ἐρμηνείαν, εἶχεν ἤδη παρ' ἄλλου ἐκδοθῇ ἐν Εὐρώπῃ. Σήμερον εἶδομεν τὸ τοῦ Ἀπριλίου 1868 φυλλάδιον τῆς Revue archéologique de Paris, ἐνθα ἐν σελ. 272 εὗρομεν τὴν ἐπιγραφὴν ἐκείνην πολὺ κάλλιον κατὰ τὸ κεῖμενον ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ Γαλλοῦ E. Desjardins καὶ ἡρμηνευμένην δὲ ἐπαρκῶς. Ὁ κ. Desjardins εἶχεν ἰδεῖ αὐτὸς τὸν λίθον ἐν Κωνσταντῇ, τῇ ἀρχαίᾳ. Τόμει, καὶ δὲν ἦτο ἡναγκασμένος ἐπὶ ἀντιγράφου ξένου νὰ ψηλαφῇ εἰς τὰ σκότη τῆς ἀβεβαιότητος. Προσέτι δὲ ἡ λογικὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐμπειρία τῷ διευκόλυναν τὴν ἀνχνύουσαν τοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερομένου ἀνδρὸς καὶ ἐξ ἄλλων δύο πρώτων ἤδη ἐγνωσμένων ἐπι-

γραφῶν, καὶ οὕτω τῶρα σχεδὸν βεβαιούμεθα, ὅτι ὁ τιμώμενος Λ. Ἄννιος Ἰταλικὸς Ὀνωρᾶτος, ἦτο ὑποκατασταθεὶς ὑπάτος (suffectus Consul) καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὄνομά του δὲν φέρεται ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς τῶν ὑπάτων, καὶ τὸ μνημεῖόν του θὰ ἐστήθῃ ἐν Τόμει μετὰ τὸ 222 μ. Χρ. ἔτος. Ἰδοὺ τῶρα τὸ κείμενον τὸ Λατινικὸν κατὰ τὴν τοῦ Desjardins ἔκδοσιν μετὰ καὶ τῶν συμπληρώσεων του, ὅς ἔδωκε, τῶν συντετμημένων κατ' ἔθος Ῥωμαϊκὸν λέξεων.

L(ucio) Annio L(ucii) f(ilio), Quir(ina tribu), Italic(o) Honorato cons(uli), sodali Hadrianali, leg(ato) Aug(usti) pr(o)pr(aetore) Prov(inciæ) Moes(iæ) inf(erioris), cur(atori) oper(um) pu(blicorum), cur(atori) Neap(olitani) et Atel(lanorum) præf(ecto) ær(arii) milit(aris), leg(ato) leg(ionis) decimæ tertiæ Gem(inæ), jurid(ico) per Fl(aminiam) et Umbriam, cur(atori) viæ Lavic(anæ) et Lat(inæ) vicer(is), prætori qui jus dixi inte(r) cive(s) et civis et peregr(inos), trib(un)o p(lebis), q(uæstor)i prov(inciæ) Achajæ, sev(ir)o turmar(um) equ(es-trium), quatuorvir(o) viar(um) curandarum; Fl(avius) Severianus dec(urio) alæ primæ At[?]ectorum Severianæ, candidatus ejus.

Ἄς μὴ σπεύσῃ δέ τις τῶν ἡμετέρων νὰ παραξευθεῖ, πῶς ἡμεῖς τῇ 24 Μαΐου 1868 δὲν ἐγνωρίζομεν τὸ ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ ἐκδοθὲν φυλλάδιον τῆς *Revue archéologique* τῶν Παρισίων. Ταῦτα συμβαίνουν κατ' ἡμέραν εἰς τοὺς ἀρχαιολογοῦντας, καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶναι καὶ τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τοῦ Ἰουνίου τῆς αὐτῆς *Revue*, ἐν ᾧ ἐν σελ. . . . . ἐμπεριέχεται ἐκδεδομένη ὡς ἀνέκδοτος τέως μία ἐπιγραφὴ σημαντικὴ ἐκ Βιζύης τῆς Θράκης, ἣτις ἤδη πρὸ δεκατριῶν ὅλων ἐτῶν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἀλ. Ρ. Ράγκας ἐν τῷ Β' τόμῳ τῶν αὐτοῦ *Antiquités Helléniques* ὑπ' ἀρ. 1236.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἰουλίου 1868.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

## ΠΑΝΔΩΡΑ.

**ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΙΣ.** Ἡ Κυρία Ἰσαβέλλα Θόρν ἔδωκεν ἐν Λονδίῳ μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ἐξετάσεις φαρμακοπώλιδος. Ἐξήκοντα ἐπτά ἦσαν οἱ ἐν ταύτῳ ἐξετασθέντες, τεσσαράκοντα δὲ ἐπτά ἐγένοντο δεκτοί, ἐξ ὧν ἡ Κ. Θόρν ἦτο ἐκ τῶν ἐξ πρώτων. Αἱ γραπταὶ δὲ αὐτῆς ἐκθέσεις ἦσαν τοσοῦτω καλαί, ὥστε ἀπηλλάγη τῆς συνήθους προφορικῆς ἐξετάσεως.

**ΠΡΟΡΗΞΙΣ.** Ὁ Θωμᾶς Μούλτ, ἀστρονόμος Γάλλος, προείπε τὸ 1268, ἥτοι πρὸ 85 ὅλων ἑκατον-

τατηρίδων τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ ἐνεστῶτος 1868 ἔτους· «Τὸ 1868 τὸ μὲν ἔαρ ἔσται γλυκὺ καὶ ὥραιον, τὸ δὲ θέρος ξηρὸν καὶ θερμὸν, καὶ τὸ φθινόπωρον εὐκραὲς καὶ εὐφορον. Πολὺς σίτος θέλει γίνεαι εἰς πάσας τὰς χώρας καὶ διὰ τοῦτο ἔσται εὐπληθὺς. Μετὰ τὸν Αὐγούστον ὁ τρυγητὸς ἔσται καλὸς καὶ ἀφθονος εἰς πολλὰς χώρας, ὥστε ὁ αἶνος θέλει πωλεῖσθαι εὐθηνά, δι' ὃ ἅπαν τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα ὀφείλει νὰ δοξάσῃ τὸν Θεόν.» Φαίνεται δὲ, ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε εἶδαμεν, ὅτι ἡ προαιωνία αὕτη πρόρρησις θέλει ἀληθεύσει.

**ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ.** Τὸν παρελθόντα Μάιον ἀνεγνώσθη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἡ περὶ τοῦ Βουτσιναίου διαγωνίσματος ἐκθεσις· ἀπενεμήθη δὲ τὸ χιλιοδραχμὸν βραβεῖον τῷ ποιήσαντι τὴν ἐπιγραφομένην *Ὁ λοχαγὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς κωμωδίαν*, οὗ τινος τὸ ὄνομα ἔμεινεν ἀγνωστον· αἱ δὲ χίλια δραχμὰ ἐδόθησαν, κατ' ἐγγράφον αἰτησιν τοῦ ἀγνώστου ποιητοῦ, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Κρητῶν. Πλείστοι ὁμῶς ἀξιοῦσιν ὅτι τῆς κωμωδίας ταύτης πατὴρ εἶναι ὁ Κ. Ἀγ. Βλάχος, οὗτινος καὶ ἄλλα ἔργα ποιητικὰ καὶ φιλολογικὰ ἐβραβεύθησαν.

**ΠΑΛΘΥΣΜΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.** Ἐκ τῆς ἐν Βερολίῳ ἔθνικῆς ἐφημερίδος κοριζόμεθα τὰς ἀκολούθους περὶ τοῦ ἐν Γερμανίᾳ πληθυσμοῦ πληροφορίες.

Ἡ γενικὴ ἀπαρίθμησις τοῦ Ζολδεράιν ἐγένετο τὴν 3 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου. Ἡ αὕξησις τοῦ πληθυσμοῦ ἡλαττώθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀλλ' οὐχὶ ὁμῶς καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅσον ἐπροσδοκᾶτο. Ὁ ὅλος πληθυσμὸς τῆς Γερμανίας, ἐξαιρουμένου τοῦ Αὐστριακοῦ κράτους, συμποσοῦται εἰς 38,697,344 ψυχάς, ἡ κατὰ ἡμῖς ἑκατομμύριον πλείονον τοῦ τῆς Γαλλίας. Ἡ Πρωσσία σήμερον περιέχει 24,013,765. Ἡ δὲ αὕξησις κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη φαίνεται ἀναδύνουσα εἰς 433,126 ἢ 141,043 κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἐνὸς ἔτους.

Ἀπὸ τοῦ 1855 ἕως τοῦ 1864 ὁ πληθυσμὸς κῆ-ξησε μόνον κατὰ 233,000. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη εἰς τινα κράτη γίνεται κατ' ἀφαιρέσειν ἢ εἰς ἄλλα. Οὕτω, π. χ., ἐν Βαυαρίᾳ ὅπου ὁ πληθυσμὸς ἀναδύνει εἰς 4,823,606, ἡ ἐτήσιος αὕξησις ἡλαττώθη ἀπὸ 29,000 εἰς 5,400.

Ἡ Σαξωνία ἀριθμεῖ 2,426,193, ἡ δὲ αὕξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς εἶναι μόνον 27,000 ἀντὶ 36,000 πρότερον.

Ὁ τοῦ Μέκλεμβουργ πληθυσμὸς ἀναδύνων κατὰ τὸ 1864 εἰς 552,612, ἑκτοτε κῆξησεν εἰς 569,732.

Φ. Α. Μ.